

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 4
Huhtikuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG. AUG. HELIN.
Vastava.

1906
XI:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisälllys: Pääsiäinen. Kirje Oulusta. „Sokeat näkevät — kuuror kuulevat“ (jatk.) Kauniina talvipäivänä (runo). Kuuromykkäin jatko-opetus. Kirjeitä kuuromykkiltä. Uutisia kotimaasta. Tietoja ulkomailta. Ilmoitus. Yhtä ja toista. Tilausilmoitus.

Pääsiäinen.

Taas on meillä ollut pääsiäinen, tämä kristittyjen kenties suurin juhla-aika, tämä kuoleman ja elämän juhla. Niin, pääsiäinen on todellakin *kuoleman* ja *elämän* juhla. Sellainen oli se Vapahtajallemmekin tämä ihmeellinen pääsiäisjuhla, jolloin hän, tuo viaton ja puhdas kävi kuolemaan kaikkien syntien edestä, *sinun* ja *minun* syntein edestä, ja jolloin hän murtaen kuoleman kahleet nousi iankaikkiseen katoamattomaan elämään. Toivoisin, että me, että joku tämän lehden lukijoista olisi saanut nyt kuluneena pääsiäisenä kokea jotakin siitä mitä Jeesus kärsi — olisi saanut kokea kuoleman ja elämän tekoja omassa sydämessään.

Ehkä ihmettelet, miksi haluaisin, että huomaisimme itsesämme kuoleman töitä. Ymmärräthän, että meidän pitäisi saada kokea elämän vaikuttimia, mutta kuoleman vaikuttimia et käsitä. Pelloitaahan kuolema suuresti ja kauhistuttaa meitä ihmisiä, — mitenkä siis saattaisimme toivoa, että kuolema jollakin tavalla kuuluisi elämäämme, Kuitenkin, ystäväni, on kuolema usein alkuna elämään. Sehän havaitaan niin usein luonnossa. Jesus itsekin viittaa luontoon, kun hän lapsilleen haluaa selittää tuota meille ihmisille niin vaikeatajuista oppia kuoleman välttä-

mättömyydestä. Hän sanoo Joh. 12: 24, 25: „*Totisesti, totisesti sanon minä teille: ellei maahan pudonnut nisun jyvä kuole, niin se jää yksinänsä; mutta jos se kuolee, niin se tuo paljon hedelmätä*“.

„*Joka rakastaa henkeänsä, hän kadottaa sen: mutta joka tässä maailmassa vihaa henkeänsä, hän tuottaa sen iankaikkiseen elämään.*“

Jotta yhdestä ainoasta pienestä nisujyvästä voisi kasvaa uusi monijyväinen olki, täytyy sen ensinnä mädätä. Niin on meidänkin laita henkisessä suhteessa, meissä on niin paljon sel-laista, jonka on kuoleminen, ennenkuin oikea elämä, iankaikki-nen elämä, Jumalan elämä saattaa meissä versoa. Oman itsek-kään mielemme ja ylpeyterame, oman itsevanhurskaudemme, val-heellisuutemme ja kaiken muun täytyy ennen kaikkea kuolla, sillä se estäisi enemmän kuin kaikki muu iankaikkisen elämän voitolle pääsyä. Niin, meissä on paljon kuoletettavaa, ja itse par-haiten tiedät, mitä sinussa täytyy kuolettaa. Mutta kuinka voimme poistaa eli kuolettaa pahan itsestämme? Olemme monasti koet-taneet, mutta ei ole onnistunut.

On vain yksi varma tie, jota käyden voimme valmistautua kuolemaan, ja se on uskolla omistaa Jeesuksen kuolema. Jeesus-han on kuollut meidän synteimme edestä voidakseen antaa an-teeksi ja poispyyhkiä ne monet synnit, jotka sinua ahdistavat. Sanon tahallani „*ahdistavat*“, sillä tiedän, että synti tuottaa ahdis-tusta. Sinähän tahtoisit niin halusta olla hyvä, puhdas, lempeä, ystävällinen ja iloinen, ja kun useinkin olet kentiesi aivan päin-vastainen mieleltäsi, niin on aivan luonnollista, että se sinua ah-distaa ja että siitä kärsit. Mutta Jeesushan on kuollut juuri sinun synteisi tähden. Koita uskon silmillä katsoa Jeesukseen, joka kuoli ristillä sinun syntiesi tähden, juuri *sinun syntiesi* tähden yh-täpaljon kuin koko maailmankin. Ja jos uskossa voit käsittää hänen kuolleen juuri sinun tähtesi, silloin tulet yhä enemmän ja enemmän käsittämään tuon salaisuuden voida päivä päivältä kuoleutua.

Mutta alkäämme jääkö yksin kuolemaa tarkastelemaan, Ei niin, pääsiäinen ei saata meille yksinomaan kuoleman sanomaa, se tuo meille myöskin elämänsanoman. Eihän Jeesus jäänyt hautaansa, vaan nousi ylös kuolleista. Entäs me — voimmeko me saada tästä jotakin suoranaista oppia? Kyllä varmaankin.

Meidän ei ole tarvis vain kuolettaa paha, vaan on meillä myöskin se autuaallinen tieto, että kuolemasta on alkava elämä. Sama voima, joka voi saattaa meille Jeesuksen kuoleman todelliseksi, voi myöskin tehdä Hänen ylösnousemisensa todelliseksi meidän elämällemme. Hän tahtoo tulla luoksemme ja antaa meille ylösnousemisvoiman aivan uuteen elämään Hänen jäljissään.

Olkoon tämä pääsiäinen, jolloin asetuimme Jeesuksen eteen — ristiinnaulitun ja ylösnousseen Jeesuksen — opettanut meille kuoleman ja elämän merkityksen. Me ihmiset, ainakin useimmat meistä, ymmärrämme näitä asioita niin vähän, mutta onhan meillä lupaus, että saamme kurottautua eteenpäin ja pyrkiä yhä enemmän käsittämään sitä, mikä tähän asti on ollut meille hämärää. Jos nöyrinä asetumme Jeesuksen jalkain juureen ja pyydämme Hänen itse ilmoittamaan itsensä meille, niin on Hän tekevä sen, mikä meille on mahdotonta. E. E.

Kirje Oulusta.

Oulun kuuromykkäoloista ja k. m. koulusta näkee ani harvoin mitään tietoja lehdistämme. Niinpä on muualla Suomessa pian saattanut päästä vallalle luulo, että täällä ei minkäänlaisia harrastuksia kuuromykkäin asiaa kohtaan olisikaan. Aivan niin ei kuitenkaan ole asian laita. Totta kyllä, että meidän pyrintömme vielä ovat varsin vähäisiä ja *alottelevia*, erittäinkin jos vertaamme oloja sellaisiin suuriin kuuromykkäkeskuksiin, kuin ovat esim. Turku ja Helsinki. Mutta mitä emme täällä ole vielä olleet tilaisuudessa tositoimessa tehdä, sitä olemme ainakin miellissämme ja yhteisissä keskusteluissamme suunnitelleet tulevaisia, otollisempia aikoja varten.

Kaupungissamme on nykyään noin puolikymmentä vanhempaa kuuromykkää, mikä missäkin ammatissa ja toimessa. Täytyy sanoa, että he ovat oman onnensa nojassa enemmän, kuin suotava olisi. Onkin väliin tapahtunut, että jotkut heistä ovat juopotelleet ja tehneet muutakin ajattelematonta, mikä on ollut omansa tuottamaan kuuromykkäin ystäville suurta mielihahaa.

Toiselta puolen olemme taas iloksemme saaneet kuulla, että monikin heistä on osoittautunut pystyväksi ammattimieheksi, joten on kyennyt saavuttamaan työnantajansa *suosiota* ja luottamusta. Paitsi näitä vanhempia kuuromykkiiä on Oulussa 73 kuulon lahjaa puuttuvaa kansalaista, jotka muodostavat täkäläisen k. m. koulun oppilaskunnan. Heidän kasvattamiseensa on toistaiseksi melkeimpä yksinomaan uhrattu se työ, joka täällä on tehty kuuromyökkäin asian hyväksi. Sanon: toistaiseksi, sillä sikäli kuin oppilaamme koulunsa lopettaneina astuvat elämään, sikäli astuu täällä päiväjärjestykseen »kuuromyökkäin kysymys». Oppilaisitamme me kasvatamme kuuromyökkäin kantajoukkoa tälle paikakunnalle, sillä totta on, että siellä, missä kuuromykkät itse *pysyvät puuhiin*, heidän keskinäiset pyrintönsä paraiten menestyvät.

Oulun k. m. koulu on maamme nuorin tällainen loitos. Se aloitti toimintansa syksyllä 1898. Tänä kevännä niinmuodoin lasketaan koulun VIII:lta luokalta sen ensimmäiset oppilaat: 2 nuorukaista ja 7 neitosta. Tuo seikka on opettajille antanut aihetta miettimään keinoja, miten koulu vast'edeskin saattaisi sekä omille entisille oppilaille että myöskin muille Pohjois-Suomen kuuromykkille olla ikäänkuin *keskuspisteenä*, tukena ja osviittana elämän *monivaiheisella* matkalla. Opettajat ovatkin päättäneet muodostaa täällä »Kuuromyökkäin auttajayhdistyksen» haaraosaston sekä siihen yhdistää kaikenlaisia harrastuksia ja toimenpiteitä, jotka tarkoittavat kuuromyökkäin monipuolista parasta. Yhdistyksen toiminta on ajateltu alottaa ensi syyslukukauden kuluessa, jolloin koulun opettajakunta ensi kerran on täydellinen ja toivottavasti myöskin vakinainen.

Ainoa kuuromyökkäin yhdistys, mikä Pohjois-Suomessa tätä nykyä lienee, on koulumme »Toverikunta», jonka jäseniksi pääsevät koulun VI:n, VII:n ja VIII:n luokan oppilaat. Toverikunnan ohjelmassa on monta hyvää asiaa: raittius, siveellisyys, säästäväisyys, eläinsuojelus ja kohteliaisuus, joita hyviä avuja toverikunnan jäsenet ovat luvanneet aina elämässään noudattaa. Sitä paitse on tällaisella oppilaskonventilla tarkoituksena totuttaa kuuromykkiiä itsenäisempään toimintaan, n. s. *yhteiskunnalliseen* elämään. Toverikunnalla on myöskin postisäästöpankin haarapankki, jota oppilaat itse erään opettajan johdolla hoitavat. Tarkoitus

on myöskin ollut toverikunnan keskuudessa toimeenpanna n. s. *emäntäiltamia*, joihin kutsuttaisiin oppilaitten *hoitajia*. Sellaisiin on esimerkkiä antanut Turun koulu. Aie on kuitenkin täytynyt tilan puutteen takia lykätä ensi vuoteen.

Sillä Oulun koulu työskentelee hyvin ahtaissa ja epämukavissa huoneustoissa. Se on sijoitettuna kolmeen eri taloon, jotka ovat pitkäin matkain päässä toisistaan. Mutta parhaillaan on valmistumassa koulun uusi talo, josta näyttää tulevan oikein komea ja mukava. Eikä kummakaan, sillä arkkitehdeillä on tätä rakentaessaan ollut ohjeena se monipuolinen kokemus, jonka he ovat saavuttaneet ennen rakentamistaan samanlaisista koulurakennuksista. Tulkoon tuosta uudesta koululinnasta se side, joka yhdistää kaikki Pohjois-Suomen kuuromykkäin pyrintöt ja on samalla siltana Suomen k. m. liittoon ja k. m. opettajayhdistykseen.

Muuten työskennellään koulussamme aivan samaan tapaan, kuin muissakin samoin järjestetyissä k. m. kouluissa tässä maassa. Koulumme on puhekoulu, ja koska se ei ole puhekouluksi muutunut viittomakoulusta ja koska sen oppilaat vielä ovat aivan mitättömän vähän joutuneet seurusteluun vanhempain kuuromykkäin kanssa, ei sillä myöskään ole tavallista viittomakoulun perintöä, nim. viittomakieltä. Oppilaamme eivät ollenkaan osaa *sovinnaisia* viittomia eikä sormiaakkosia. Puhumalla sitä koetaan tulla toimeen jokaisessa tilaisuudessa. Tällä ei kuitenkaan ole sanottu, että me opettajat mitenkään olisimme viittomakielen vihollisia. Päinvastoin ovat takäläiset opettajat lämpimiä viittomakielen ystäviä ja pitävät sitä kuuromykän luonnollisena kielenä. Emme me kutsu heitä »apinoiksi» emmekä nosta melua, jos he tekevät jonkun *eleen*, sillä, niinhän kuulevatkin tekevät. Mutta kasvatuspillisistä syistä me opetuksessa johdonmukaisesti pidämme kiinni »puhtaasta puhemethodista», joka täällä onnellisten olosuhteiden vaikutuksesta, kuten huomautin, jokseenkin helposti käypikin laatuun. Sitä, että oppilaamme koulusta erottuaan mahdollisesti oppivat viittomakieltä, emme mitenkään saata pitää onnettomuutena. Sillä me uskonime lujasti siihen, että käytännöllinen elämä heitä kyllä opettaa pitämään *vireillä* ja *kehittämään* puheen kautta saavutettua kielitaitoansa. Sillä joskin viittomi-

nen on *kuuromykan* luonnollinen kieli, niin on puhuminen *ihmisen* luonnollinen ajatuksen ilmaisu-keino.

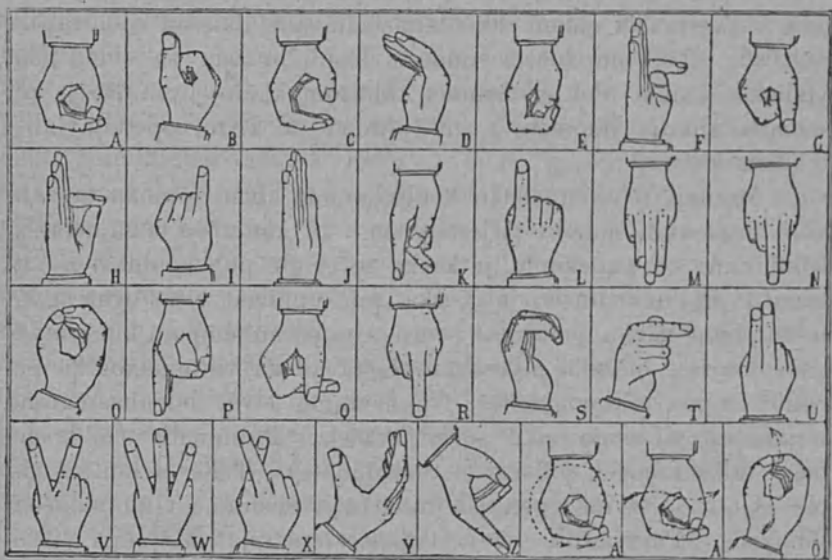
Lopuksi lausumme tervehdyksen »Kuuromykkäin lehden» uudelle ja kiitokset entiselle toimitukselle.

21. 3. 06.

Oululainen.

„Sokeat näkevät — kuurot kuulevat.“

(Jatk. edell. numer.)

Puhukaamme nyt hiukan kuuromykkäin kielestä; kenties se huvittaa tämän lehden kuulevia lukijoita. Näemme tässä kuvassa, miten sormilla tehdään kirjaimia. Kirjaimista muodostetaan sanoja ja lauseita. Sillä tavoin voi kuuromykkiä opettaa lukemaan, kirjoittamaan ja puhumaan. Muutamia kuuromykkiä voi, kuten olemme sanoneet, opettaa suulla puhumaan ja ihmisten huulilta puhetta lukemaan; mutta se on sangen vaivaloista ja harvat tulevat niin taitaviksi, että voisivat tällä tavoin esteetömmästi ilmaista ajatuksensa. Useimmat käyttävät mieluummin viittoma- ja sornikieltä, eikä usea voi muuta oppiakaan. Mutta

tässä on ikävintä se seikka, että he voivat puhua vain niiden kanssa, jotka osaavat viittoma- tai sormikieltä, ja hyvin harvat muut kuin kuuromykät osaavat sitä, ja tavallisesti vain ne, jotka ovat pakotetut seurustelemaan kuuromykkien kanssa. Mutta siten ei sen pitäisi oleman. Sormikieltä oppii varsin vähällä vavalla. Lapsille ja nuorille olisi se vain leikintekoa ja hupaisa ajanviete vapaahetkinä. Kuinka suurta siunausta tuottaisikaan, jos useammat ihmiset osaisivat sormikieltä! Silloin ei tarvitsisi kuuromykkien ollessaan kuulevien seurassa istua mykkinä ja ymmärtämättöminä, kuin kuuluisivat he aivan toiseen maailmaan voimatta ottaa osaa keskusteluun, kuten nykyään usein tapahtuu. He saisivat paljo helpommin työtäkin, jos olisi sormikieltä taitavia työnantajia ja kisällejä. Erittäinkin olisi tärkeätä se, että sairashuoneissa voitaisiin puhua kuuromykkien kanssa. Mitenkä raskasta ja vaikeata lieneekään heidän maata sairashuoneessa, missä ei yksikään heitä ymmärrä, ei ainoakaan osaa lausua heille lohduttavaa sanaa. Ja miten helposti tämä olisikaan autettavissa! Me kuulevat ja puhuvat voimme pienelläkin tahdonponnistuksella oppia kuuromykkäinkieltä. Näistä vain harvat voivat oppia meidän kieltämme.

Lapsien mieleen pitäisi juurruttaa tämä asia: ei milloinkaan saa nauraa eikä jäljitellä sokeita, kuuromykkiä, raajarikkoisia tai viallisia. Se on kiven asettamista kuorman lisäksi. Päinvastoin pitäisi lasten olla heille ystävällisiä ja oppia tekemään jotakin heidän hyväkseen ja hauskuudekseen, mikä varmaankin osaltaan jalostaisi lasten omaa luonnettakin. Paljon on tehty näiden yhteiskunnan lapsipuolten hyväksi. Paljon on vielä tekeminen, ennenkun voimme hyvällä omallatunnolla sanoa: sokeat näkevät — kuurot kuulevat. Kumpi kukin kaupungissaan pyytäisi Jumalalta saada olla mukana tässä suuressa rakkauden työssä ja rukoilisi, että Hän siunaa työtämme.

Julia Stadius.

KAUNIINA TALVIPÄIVÄNÄ.

Päivä loistaa, heloittaa,
Hanki maassa hohtaa,
Päivän säteen suudelmalla
Koko luontoo kohtaa.
Puhtoinen on taivas, maa,
Varpu laulun laulahtaa
Talvi lemmen laulun.

Ihminen on iloinen,
Vaikk' on talvi kyllä.
Luojan taivas kirkas on
Korkealla yllä
Raitis tuuli, pakkanen
Tuopi ruusut poskillen,
Raikkaan meren ruusut.

Elää lempi rinnassa,
Vaikk' on aika jäiden.
Eipä lempi olekaan
Yksin kesäsäiden.
Sydämmien kukkaset
Talvestakin noussehet
Ovat päivän valoon.

Yläne 23. III. 06.

Frans Talvikoski.
(Kuuromykkä.)

Kuuromykkäin jatko-opetus.

»Kuuromykkäin lehden» viime n:ossa kirjoittaa Sulo Will korkeakoulun tarpeellisuudesta Suomen kuuromyksille. Tämä ei suinkaan ole ensi kerta, kun kuuromykkä, jolla on ollut tilaisuus läpikäydä 8-luokkainen k. m. koulu, kouluajan loputtua vähitellen huomaa, kuinka perin tarpeellisia tiedot ja taidot kuuromyksenkin elämässä ovat. Myöskin maamme k. m. opettajat ovat paljon miettineet kysymystä, millä keinoin kävisi mahdolliseksi laajentaa ja syventää koulukurssin suorittaneiden kuuromykkäin tietomäärää. I:ssä aistivalliskoulu-opettajain kokouksessa Turussa 1901 oli asia pohdinnan alaisena, ja keskustelussa kyllä ilmeni opettajain harrastus sitä kohtaan. Pyydän seuraavassa muutamien sanoin kosketella tätä kysymystä opettajan kannalta.

Mitä me tarkoitamme Suomen kuuromyksistä kasvattaa kouluissamme? Tähän kysymykseen me opettajat vastaamme: tar-

koituksemme on heistä kasvattaa siveellisiä, ymmärtäväisiä ihmisiä ja kansalaisia, kelpo työmiehiä ja -naisia, joilla on kykyä ja tahtoa elää arvokasta elämää. Me tiedämme hyvin, että me emme voi heistä kasvattaa tieteilijöitä, ei taiteilijoita (sanan varsinaisessa merkityksessä), eikä virkamiehiä. Me tarkoitamme siis heistä kasvattaa kunnon työntekijöitä: maanviljelijöitä, puuseppiä, suutareita j. n. e., joilla on selvä käsitys ihmisen ja kansalaisen velvollisuuksista. Aistivallisuutensa tähden saattavat kuuromykät valita verrattain harvoja työaloja. Kun on puhe k. m. korkeakoulusta, saattaa täydellä syyllä kysyä, avautuisiko tällaisen suuria kustannuksia kysyvän laitoksen kautta yhtään uutta alaa taikka toiminnan mahdollisuutta maamme kuuromykille. Eikö se päinvastoin totuttaisi kuuromykkiä liiaksi paljon koulupenkillä istumaan, joten heistä saattaisi tuntua sangen epämieluisalta ryhtyä vakavaan työhön ja ammattiin. Huomattava on, että pitkäliset koulunkäynnit ja opinnot lisäävät ihmisessä elämän vaatimuksia. Tältä kannalta katsoen me opettajat emme siis saata nähdä k. m. korkeakoulun tarpeellisuutta. Sitäpaitse on kouluisamme nykyisin saatu toimeen eräs uudistus, joka tekee tuollaisen korkeakoulun kokonaan tarpeettomaksi. Se on jakojärjestelmä, jonka mukaan oppilaat jaetaan eri osastoihin kykynsä mukaan. Kouluiltamme voi näin ollen odottaa parempia tuloksia, kuin ennen. A-oppilaita, joille kaiketi korkeakoulu oikeastaan kuuluisi, voidaan nykyisin opettaa paljon perinpohjaisemmin ja tarkemmin kuin ennen, jolloin heikkolahjaiset oppilaat olivat esteenä luokan edistymiselle. Vakaumuksemme on, että valtiota ei voida päteillä syillä velvoittaa perustamaan k. m. korkeakoulua.

Mutta jos me opettajat emme kannatakaan k. m. korkeakoulua, niin me sitä vastoin harrastamme suuresti jatko- eli kertauskurssien aikaansaamista kuuromykille. Kutsukaamme niitä vaikka lomakursseiksi. Tällaisia lomakursseja pitää panna toimeen siellä, missä on k. m. kouluja taikka enemmän kuuromykkiä, ja ne kestäisivät ainoastaan noin 10 päivää kerrallaan. Niissä koulukurssin suorittaneille kuuromykille opetettaisiin muutamia tärkeimpiä aineita, kuten uskontoa ja äidinkieltä, erittäinkin kirjallisuuden lukemista, mutta laajemmin ja kehittyneemmässä muodossa, kuin koulussa voidaan tehdä. Muutamissa kou-

luissa on tällaisia lomakursseja yritetty toimeenpanna ja, mikäli on kerrottu, hyvällä menestyksellä. Että ne eivät vielä ole tulleet sen yleisemmiksi, siihen ovat vaikuttaneet monenlaiset seikat, lähinnä se, että hallituksella on nykyisten k. m. koulujen järjestämisessä ollut niin paljon puuhaa, ettei huomiota vielä ole ehditty kiinnittää näihin jatkokursseihin. Luulemme kuitenkin, että vielä niidenkin aika tulee »vast'edes». Älkäämme kuitenkaan puhuko kuuromykkäin korkeakoulusta eikä kansanopistosta, vaan jatko- taikka lomakursseista.

K. E. K.

Kirjeitä kuuromykiltä.

Kemistä 7. 1. 1906.

Rakkaat k. m. lehden lukijat!

Rauhaa ja onnellista uutta vuotta kaikille kuuromykille toivotan! Nythän minäkin tahdon kerran kirjoittaa k. m. lehteen. K. m. lehti on oikeen hauska ja olen lukenut mielelläni sitä lehteä. En ole ennen kirjoittanutkaan lehteen, mutta minulla ei ole ollut paljon sanottavia asioita. Minusta on hyvin ikävä, kun kuuromykät ovat huolimattomat, eivätkä kirjoita yhtään kirjettä minulle.

Viime marraskuun 22 päivänä kävin Torniossa kiertokoulun opettajatar Greta Mäkelän kanssa, ja sitten menin Haaparantaan Ruotsissa katselemaan kaupunkia ympäristöineen. Se on pieni kaupunki. Haaparannassa näin asuvan suomalaisiakin. Illalla tulin sieltä paikallisjunalla tänne kotiani. Tornion joen yli ei ole rautatiesiltaa. En tavannutkaan (löytänytkään) paljon kuuromykkiä Haaparannan kaupungissa.

Olen vielä täällä ja ompelen vähän vaatteita. En tiedä varmaan, mihin oppiin pääsen.

Olen saanut tietää, että kuuromykkä Karl Evert Forsman on jo kuollut kotonaan Tyrvällä. Kesällä hän kävi Helsingissä ja minä näin hänet. Muistakaa ja kirjoittakaa minulle!

Sydämelliset ja lämpimät terveiset tutuille ja tuntemattomille kuuromykille.

Osoitteeni: Kemi, Karjalahti.

Ystävyydellä *Maria Emilia Heikonen.*

Rakkaat Suomen kuuromykät!

Nytpä alotan piirtämään Kuuromykkäinlehteen. Saan antaa tietoa teille, että olen Pieksämäen talouskoulussa. Tämä koulu alkoi 1 p. marrask. Mutta kun oli suurlakko, niin junat eivät päässeet kulkemaan ollenkaan 1 p. marrask. aina 8 päivän asti. 8 p. marrask. junat pääsivät kulkemaan, mutta me tytöt tulimme myöhään tänne kouluun. Täällä on 10 tyttöä, 4 ruotsalaista ja 6 suomalaista tyttöä. Tämä koulurakennus on suuri ja komea talo. Talo on kaksikerroksinen. Päärakennuksen vieressä on toinen pienempi rakennus, jossa asuu pehtoori ja rengit. On myös vielä muita rakennuksia. Talon läheisyydessä on rautatie. Kyllä näkyy hyvin, kun junat kulkevat edestakaisin joka päivä. Täältä matka on asemalle 6 kilometriä. Koulussa on johtajatar, meijerinopettajatar ja keittäjätär. Koulussa on opetustuntia ja käsityötuntia. Tytöt tekevät eri töitä vuorotellen. 3 tyttöä tekee työtä navetassa. Jokaisen pitää työskennellä aina navetassa 3 viikkoa. Sitten yksi tyttö tulee pois navetasta, menee järjestyksessä ensin meijeriin, sitten keittiöön. Kun on ollut keittiössä, niin tulee siivoojaksi. Sisällä on 5 tyttöä siivoomassa huoneita. 1 tyttö siivoo 3 huonetta, toinen 6 pientä huonetta, kolmas siivoo johtajattaren kamarit, opettajattaren kamarin ja ruokasalin, neljäs siivoo tyttöjen makuuhuoneet ja viides lämmittää ja siivoo leipomatupaa ja saunaa. Olemme viettäneet joulujuhlaa. Joulujuhla kului rauhallisesti. Ei muuta tällä kertaa. Jätän teidät Herran rauhaan! Lähetän rakkaat tervehdykset kaikille koulun opettajille ja kuuromykille.

Ystävällisesti M. S. K:nen.

Uutisia kotimaasta.

Valtionapua Suomen Kuuromykkäin liitolle. Liittotalinto on anonut senaatilta 5,000 markan vuotuisen valtioavun 3 vuoden ajaksi. Anomuskirjelmän mukaan jaettaisiin määräraha seuraavalla tavalla:

Toimistovuokraa, postimaksuja, palkkioita y. m.	600 mk.
Matka-asiamies maaseudulle, palkkioita ja päivärahaa	2,000 »
Kiertäviä opetuskursseja viittomakielellä . . .	1,000 »
Sihteerinpalkkio, liiton julkaisujen painattaminen y. m.	1,400 »

Kuuromykkätaiteilijamme. Taiteilija Sävele Angervo oleskelee nykyään Helsingissä, missä hän Ateneumissa jäljentää eräälle yksityiselle henkilölle muutamia tauluja, muiden muassa Gallenin maalauksen »Imatra talviasussa».

Luentokursseja. Tästä kuukaudesta alkaen pitävät H. K. Yksessä maantieteen ja historian luentoja joka sunnuntai vuorotellen neiti E. Eklund ja sokeainkoulunopettaja Aug. Helin. Kuun ensimmäinen sunnuntai on omistettu raittiustyölle. On aikomus saada myöskin joku henkilö pitämään eläinsuojelusesitelmää.

Jatkokursseja. Turun kuuromykkäinkoulun opettajakunta panee ensi toukokuuh 12—24 p:nä toimeen jatkokurssit Suomea puhuville entisille oppilaille. Kurssiin osaaottajat saavavat vapaan rautatietmatkan. Toivottavasti kuuromykät käsittävät sellaisten kurssien tärkeyden ja käyttäen tilaisuutta hyväkseen menevät mahdollisimman lukuisasti kursseihin.

80 vuotta oli tammikuun 12 päivänä kulunut Suomen ensimmäisen kuuromykkäinkouluopettajan, Carl Oskar Malmin syntymästä Eurassa. Saatuaan opetusta Tukholman lähellä olevassa Manillan kuuromykkäinkoulussa ja edistyttyään siellä niin, että hän otettiin sinne apuopettajaksi, sekä käytyään katsomassa Pietarin kuuromykkäinkoulussa, avasi hän 1846 Porvoon kaupungissa yksityisen koulun kuuromyksille, joka koulu oli ensimmäinen tämän laatuinen laitos maassamme. Malm kuoli 8 p. kesäk. 1863.

Tietoja kuuromyksistä. Kuvanveistäjät F. Helin ja S. Will muuttivat viime tammikuun keskipäikoilla Helsingistä Lappeenrantaan. Tänne on myös siirretty Suomen Vuolukivi-osakeyhtiön kiviveistämö, jossa H. ja W. työskentelevät, ja jonne myöskin k. m. Aukusti Kaminen matkusti viime kuun lopussa kiviveistoa oppimaan. Edellämäinittuja kuuromyksiä F. Heliniä ja S. Williä on kehoitettu lähtemään Moskovaan, jonne he tämän kuun alussa lähtivätkin auttamaan erään uutisrakennuksen etusivun koristamista ja viipyvät he siellä luultavasti syksyyn asti.

Nimipäivälahja. Turun kuuromykkäinyhdistys on lahjoittanut puheenjohtajalleen maisteri Edvard Lückille maaliskuun

18 p:nä sievät akkunan uutimet kiitollisuuden osotteeksi hänen toimestaan yhdistyksessä.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys. Maaliskuun 25 p:nä toimeenpani yhdistys hupaisen iltaman kuuromykkäin huoneustossa. Ohjelmasta mainittakoon tervehdyspuhe, jonka piti maisteri E. Lück viittomilla. Opettaja M. Rekola piti puheen esitelmän, joka käännettiin viittomakielelle. Siinä kosketeltiin raittiusasiaa yhteiskunnalliselta kannalta katsottuna. Sitte rouva E. Virtanen esitti raittiuskertomuksen. Tämän jälkeen luettiin ja viitottiin herra Frans Talvikosken iltamaan lähettämä esitelmä. Taikalyhdyllä näytettiin kuvasarja »Narrin pennit», joka kuvasi perheen isän kääntymystä raittiiksi, kunnolliseksi mieheksi. Viimeiseksi saatiin nähdä hauska vuorokeskustelu, jossa kolme naista kaikkien suureksi mielihyväksi esitti »toraa», mihin »puolikupipisten» tyhjenteleminen johtaa.

Yhdistykseen liittyi kolme uutta jäsentä.

— Yhdistyksen toimikunta on päättänyt toimeenpanna si-veellisyysesitelmiä raittiuden valossa sekä miehille että naisille. Esitelmiä miehille pitämään on lupautunut ylioppilas Hj. Wasenius.

— Yhdistys on hankkinut myös raittiusopetusvälineet Raittiuden Ystäviltä Helsingissä. Ne maksavat 50 mk. ja niitä käytetään raittiusopetuksessa ja raittiusesitelmissä sekä kaupungissa että maalla.

Sällinäytteen on uunisevän oppilas K. Oskari Hatt suorittanut tehtailija Aug. Malm'in luona. Helsingin käsityö- ja tehdasyhdistyksen valtuutetut jäsenet ovat julistaneet hänen uunisevänsäliksi huhtikuun 2 p:nä pitämässään kokouksessa arvolauseella: kiitettävä ja antaneet hänelle palkinnoksi 4 vuosikertaa Suomen Teollisuuslehteä. Isännältään, tehtailija Aug. Malmilta, joka aina on työssään olevia kuuromykyä suurella myötätunnolla kohdellut, sai hra Hatt lahjaksi hyvästä käytöksestä ja uutteruudesta 100 markan säästökirjan Helsingin Suomalaisessa Säästöpankissa.

Tietääksemme on herra Hatt Suomessa ensimmäinen kuuromykkä, joka on suorittanut opinnäytteen uunisevän ammatissa.

Samalla emme voi olla mainitsematta, että uunisevän ammatti, mikäli kokemus on osottanut, hyvin sopii kuuromykyille.

Tehtailija Aug. Malmilla on nykyään 3 kuuromykyä uunisevän opissa.

Tietoja ulkomailta.

Kuuromykkiä postilaitoksen palvelukseen. Kanaadan pääpostitirehtööri (Amerikassa) ehdottaa, että kuuromykät, joilla ei ole pääsyä melkein mihinkään julkiseen virkaan, saisivat päästä postilaitoksen palvelukseen. Ehdotuksessa puolletaan, että 30 vuotta nuoremmat kuuromykät, erityisen oppikurssin kirjeiden lajittelemisessa (erilleen panemisessa) läpikäytyään, saisivat oikeuden hakea postinlajittelijan virkoja kaikissa Kanaadan valtionpostikonttooreissa. Postihallitus on vaatinut kuuromyökkäinkoulujen hallintojen lausuntoa (selitystä) asiassa.

Eiköhän olisi meidänkin postilaitoksemme täällä Ruotsissa aika ottaa asia ajateltavakseen? Postilaitokselle olisi todellakin suuri hyöty saada siten itselleen vaitelias henkilökunta. — Näin sanoo T. F. D., josta uutinen on otettu.

Kenties olisi tässä hiukan meidänkin kuuromyökkäimme hyväksi huomioon otettavaa! — — —

Neiti Helen Kellerin, tuon kuuluisan sokeakuuromykan amerikkattaren terveyden ovat liikanaiset ponnistukset kokonaan murtaneet, jonkatähden lääkärinsä on määrännyt hänen monet ajat kokonaan lepäämään. (T. F. D.)

Ilmoitus.

Ripilläkäynti puhuville suomalaisille kuuromykillä on Turussa Helatorstaina toukok. 24 p:nä. Viittomakielellä opetetut kuuromykät kokoontuvat Turkuun 31 p:nä toukok. j. pp., minkä jälkeen heitä opetetaan kesäk. 1 ja 2 p:nä, ja on jumalanpalvelus ynnä ripilläkäynti heille helluntaina, saman kuun 3 p:nä. Helsingissä pidetään jumalanpalvelus 10 p. kesäk. Seuraava viikko pidetään rippikoulua Pietarsaaren koulussa, rippiyannotus ja ripilläkäynti samassa kaupungissa kesäk. 17 p:nä, mihin toimitukseen vanhemmatkin kuuromykät voivat saapua. Tampereella ja Porissa sekä mahdollisesti Kristiinassa pidettäneen jumalanpalvelus heinäkuussa, mistä asiasta lähemmin ilmoitetaan.

Turku 19. IV. 1906.

A. Eliel Nordman.

Ajankuluksi.

Susi, vuohi ja kaali.

Oli kerran ukko, jonka piti kuljettaa susi, vuohi ja kaali järven toiselle puolelle; mutta vene oli niin pieni, ettei hän voinut viedä niitä kaikkia yhdessä, vaan ainoastaan yhden kerrassaan. Tämä oli kuitenkin sangen vaikeata: sillä jos hän olisi vienyt suden, olisi vuohi sillä aikaa syönyt kaalin; jos hän olisi vienyt kaalin, olisi susi sillä aikaa syönyt vuohen; hän saattoi kyllä ensin viedä järven yli vuohen, sillä susi ei syönyt kaalia, mutta ei sekään ollut hyvä, sillä jos hän sitten olisi vienyt suden toiselle rannalle, niin olisi se syönyt vuohen sillä aikaa, kun hän olisi mennyt hakemaan kaalia; jos hän olisi vienyt kaalin, olisi vuohi syönyt sen sillä aikaa, kun hän olisi ollut sutta hakemassa. Kuinka piti ukon nyt menettelemän, saadakseen kaikki onnellisesti toiselle rannalle?

Joka tämän arvaa, hän lähettäköön vastauksen opettaja Aug. Helinille, Helsinki, Korkeavuorenk. 28.

Lyhyitä elämänohjeita.

Juo vähemmän — hengitä enemmän; syö vähemmän — pureskele enemmän; aja vähemmän — kävele enemmän; somista itseäsi vähemmän — käy kylpemässä enemmän; tuhlaa vähemmän — anna enemmän; haukottele vähemmän — tee työtä enemmän; puhu vähemmän — toimi enemmän!

(„Säningsmannen“.)

Parempi tyhjä kukkaro, kuin lainattu raha.

Joka itsekin koittaa, sitä Jumalakin auttaa.

Kärsivällisyys kaikki voittaa.

Huom.! Tilatkaa Kuuromykkäin Lehti.

Kuuromykkäinlehden toimitus on tähän asti lähettänyt lehden kaikille sekä nykyisille että entisille tilaajille, huolimatta siitä, ovatko he jo tilanneet täksi vuodeksi eli ei. Sitä emme kuitenkaan voi kauvaa tehdä. Lehti ei voi korvata painokustannuksia, kun niin paljon jaetaan ilmaiseksi. Kaikkia niitä, jotka haluavat lehden itselleen, kehoitetaan sentähden ystävällisesti mitä pikemmin siitä toimitukselle ilmoittamaan, mieluummin samalla lähettämällä tilaushinnan.

Tilaushinta on 1: 50 p. ja voidaan se lähettää postimerkeissäkin osoitteella: rouva Julia Stadius, Helsinki, Liisankatu 21. Lehden voi tilata lähimmästä postikonttooristakin.

Jokaiselle kuuromykälle pitäisi oleman ei ainoastaan hauskuus vaan kunnianasiakin, *että hänellä on oma lehti*, ja että voi auttaa sen levittämistä hankkimalla sekä kuulevia että kuuromyksiä sen tilaajiksi. Tilaustenkerääjä saa palkkioksi 10 % (prosenttia); se on 15 p. 1: 50 pennistä. Joka on hankkinut 10 tilaajaa, hän on siten saanut itselleen oman lehden ilmaiseksi (ilman maksoa). Joka hankkii useampia, hän ansaitsee rahaa.

Kuuromykät! Auttakaa lehteänne hankkimalla sille monta tilaajaa ja lähettämällä siihen kirjeitä ja kirjoituksia. Kuta useampia tilaajia on, sitä useampia kuvia tulee lehteen. Toim.

Kuuromykkäin Lehti

ilmestyy vuonna 1906 ja voidaan sitä tilata seuraavien asiamiesten kautta: *Turussa* pastori A. Nordmanilta, *Kuopiossa* neiti A. Helsingiukselta, *Jyväskylässä* pastori rouva H. Luomalta, *Helsingissä* herra Eino Karlsbergilta, *Porvoossa* neiti A. Pulkkiselta, *Vaasassa* Nikolai Syöringiltä, *Porissa* Anton Rosenvallilta, *Viipurissa* Alma Valjukselta, *Oulussa* maisteri K. E. Kahvalta ja *Forssassa* Tilda Rehumäeltä, sekä herra John Sundbergilta, Helsingissä, Yrjönkatu 5.

HUOM.! Kaikki kirjoitukset lehteen ovat lähetettävät opettaja Aug. Helinille, Helsinki, Sokeainkoulu.

Kirjelaatikko.

Sydämmellinen kiitos kirjoitusten lähettäjille saamistamme arvokkaista lähetyksistä! Valitettavasti ei ole tilaa ottaa kaikkia kirjoituksia tähän numeroon, ei ainakaan kokonaisina. Mutta säästävällä on, mistä ottaa, ja toivoo toimitus vastedeskin saavansa kunnioitettavilta lähettäjiltä arvokasta avustusta.